

PERSONATGES:

JORDI ALUMÀ PINTOR

Per Maria Oleart

El pintor Jordi Alumà va néixer a Barcelona —encara hi viu— el mes de febrer de l'any 1924.

És professor de l'Escola d'Arts Aplicades —Arts i Oficis.

I, matiner, treballa cada dia al seu estudi d'Alella.

Fa una colla d'anys que el conec, potser més dels que ell es pensa: a voltes el veia pel carrer del barri de les Tres Torres, on vivíem. Llavors, jo ja sabia que era, —és— un conegut artista que tan aviat es trobava a París com a Nova York. Quan el vaig tractar m'acabà de captivar aquesta extrovertida vitalitat que irradia la seva persona i que es reflecteix intensament en la seva pintura.

—Crec que et reparteixes entre Alella, el Masnou i Barcelona. Et sents una mica alellenc?

—No gaire... Ni alellenc ni masnoví... sóc de Barcelona i passejo per Alella. Vaig al poble a comprar el pa i em miro les noies maques d'Alella. Reconec que és un poble molt bonic, que s'hi fan moltes coses interessants i que encara se n'hi poden fer més. No participo en la vida cultural d'aquí, vaig enfeinat... encara que tampoc m'ho demanen. Per més que estic obert a qualsevol participació o consulta.

—Trenta anys enrere, al teu estudi de les Tres Torres ja m'impressionaven aquelles Marededéus que ens miraven des dels retaules. La teva obra ha anat canviant. Tot canvia. Quina tècnica utilitzes, majorment, ara?

—La mateixa. Ara que de Verge potser fa trenta anys que no en faig cap. Continuo amb el retaule, que no he inventat pas jo, l'emulsió de l'ou segons tècnica del s. XIV i

que ara adobo amb la pintura acrílica amb el mateix suport, la fusta o taula.

—De vegades, per la platja del Masnou, a l'horitzó es retallen uns estel-gavina, estel-sol, estel-àliga, estel-espiadimonis... Fas voleiar estels sovint, Jordi? Com et començà aquesta afecció tan poètica?

—L'estel i el seu volar, per a mi, ha estat sempre el metge o el conseller psiquiàtric; ells, en observar-los, m'han donat la pau i la reflexió necessària per pensar. Em ve de lluny. El meu avi, un gran dibuixant litògraf, n'és el culpable.

Al seu estudi del carrer de les Mimoses, entre els finestrals i les claraboies que il·luminen la seva tasca, les parets són decorades d'objectes "vius". Entre altres, un bell estel fet de l'avi Alumà. Cartells del seu pare, el pintor Josep Alumà, reconegut i estudiat, actualment, sobretot, pels magnífics cartells de l'època Republicana dels anys trenta. Dibuixos i pintures —naturalment!— Retalls de diaris, poemes, gorres i barrets, fotografies...

—Has fet exposicions per tot el món, hi ha pintures teves arreu... A quins països has treballat i viscut?

—He viscut a Roma i tota Itàlia, a París, Amsterdam, Madrid, Ginebra... EE.UU, Nova York, Washington... i ara, aviat, l'11 d'abril, al Japó, Tòquio.

—Lausanne?

—Sí. Actualment estic treballant en uns murals que han

d'anar col·locats a la Seu del Comitè Olímpic Internacional a Lausanne, amb el títol: "Naixement de l'Olimpisme."

–Barcelona, Jocs Olímpics 1992. Què ens en pots dir?

–Crec en l'any 1992. Nomenat pel Batlle de Barcelona, En Pasqual Maragall, com a Senador dels Jocs, sóc suport Barcelona 92. Ara bé: Políticament observo de reüll. Artísticament, m'han encarregat el projecte de la "Ceràmica de l'Alcalde" de 12 m x 4 m que anirà ubicada a l'anell olímpic de Montjuïc. Esportivament, molt magra està la cosa...

–T'interessa l'esport? En practiques? O, és merament pictòrica la teva vinculació?

–Practico el tennis per afecció. Qualsevol moviment del cos humà m'atrau pictòricament.

–De la catalanitat dels Jocs 92...

–Està per veure. Crec que es respectarà. El meu malestar personal és que faci la mascota dels Jocs un valencià podent-la fer gent d'aquí.

–València és Catalunya. L'idioma valencià és català... o el català és el valencià que nosaltres parlem...

–Sí, però aquest que fa la maqueta és de parla castellana... De tota manera, penso que el català s'està respectant, precisament l'altre dia, el senyor Abad, Conseller dels Jocs 92, va dir públicament, que el català serà el primer dels quatre idiomes oficials del 92.

–Així sigui...

GIMNÀS RÍTMIC

Sta. Madrona, s/n.

Tel. 555 39 80 i 555 11 73

ALELLA (Barcelona)

